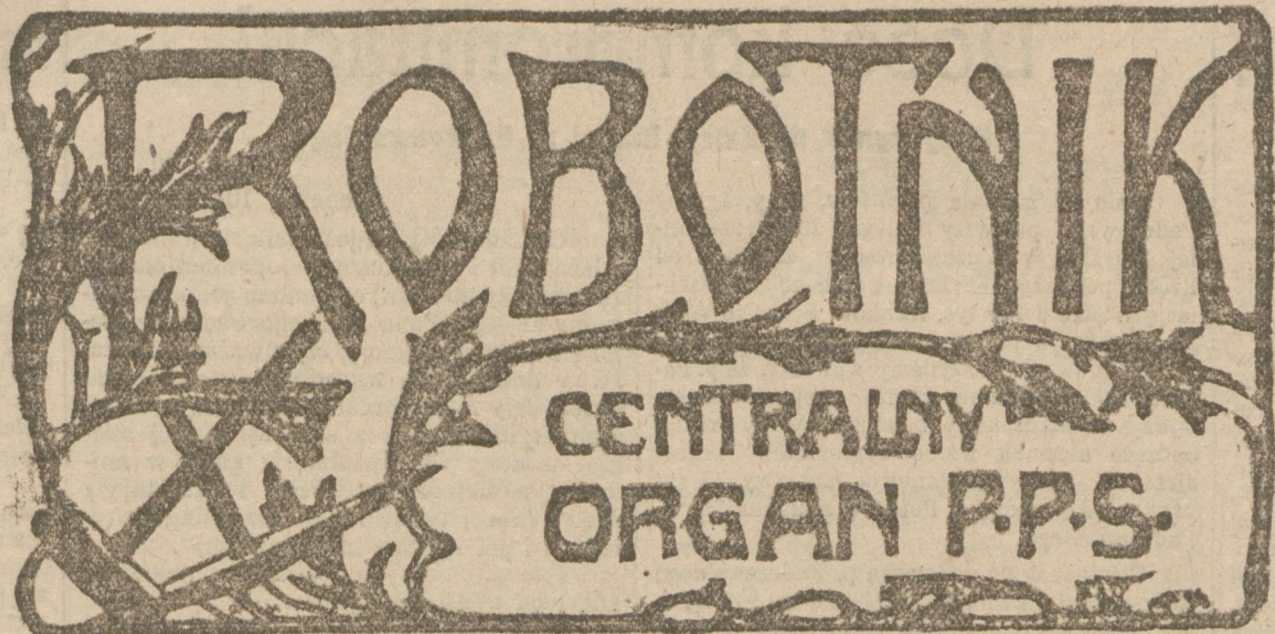

Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!

Warunki prenumeraty

W Warszawie z odnośaniem miesięcznie Mk. 140.—
bez odnośania " 130.—
Na prowincji miesięcz. " 145.—
Zagranicą " 180.—

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

Niech żyje
Socializm!

Ceny ogłoszeń:

w tekście (przed kron.) Mk. 30
Nekrologi " 16
zwyczajne " 12
drobne za jeden wyraz " 4
Wszystkie ogłoszenia obliczają się nonparem (drobn. pism.)
Ogłoszenia firm zagranicznych 50% drożej.

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 2 pp. Za zwrot rękopisów redakcja nie odpowiada. Tel. Red. 176-70, Adm. 120-13

Redakcja i Administracja: Matecka 7.

Konto czekowe P. K. O. Nr 175.

Numer pojedynczy w Warszawie 5 mk. — na prowincji 5 mk.

Administracja czynna od 10 do 5-ej bez przerwy.

Kasa czynna od 11 do 2.

Rachunki płatne w srody

Rokowania pokojowe.

PRACE KOMISJI REDAKCYJNEJ I KOLEJOWEJ.

Ryga, 6 stycznia.

(E. E.). Komisja redakcyjna obradowała nad artykułami dotyczącymi wzajemnej amnestji dla obywateli rosyjskich w Polsce i obywateli polskich w Rosji sowieckiej. Przyjęto i uzgodniono następujące artykuły: pierwszy — dotyczący amnestji przestępstw politycznych przeciwników; drugi — rozciągający amnestję na czyny ścigane w drodze administracyjnej; trzeci — wstrzymujący wykonanie kar już wyznaczonych przez sądy lub władze administracyjne; artykuły czwarty i piąty stanowią powtórzenie artykułu ósmego preliminarjów pokojowych w sprawach amnestji uchodźców, emigrantów i zakładników; artykuł szósty rozciąga amnestję na czyny dokonane przed uprawomocnieniem się traktatu. Wykonanie wyroków śmierci w stosunku do osób podlegających amnestji ma być wstrzymane od chwili podpisania traktatu bez czekania na jego ratyfikację.

Komisja redakcyjna rozpatrywała również sprawę wydawania zwykłych przestępstw.

Podkomisja kolejowa odbyła ogółem 12 posiedzeń. W naradach podkomisji kolejowej uczestniczyli ze strony polskiej panowie: Ciechowski, prof. Kasperski, Goysizor, Darowski. Ze strony rosyjskiej: Malewiński, były dyrektor kolei warszawsko-wiedeńskiej, Slarynkiewicz, prof. Zagorski, inż. Mostowoj. Podkomisja przedstawiła na plenum komisji finansowo-ekonomicznej zestawienie swych poglądów w sprawie reewakuacji mienia kolejowego wywiezionego z Polski. Stanowisko polskiej podkomisji kolejowej było następujące: tabor zastosowany do toru normalnej szerokości europejskiej wywieziony z Polski podlega zwrotowi. Tabor szeroko-torowy, jako niezdatny na linje polskie, może pozostać w Rosji za odpowiednim wynagrodzeniem.

Przedstawiciele rosyjskiej podkomisji zgadzają się na zwrot taboru normalnej szeroko-

ści europejskiej o ile tabor ten istnieje w Rosji. Godzą się również dać ekwiwalent za pozostały tabor. Różnica poglądów strony rosyjskiej a polskiej polega przedewszystkiem na oznaczeniu wysokości ekwiwalentu za tabor kolejowy, pozostający w Rosji. Inny majątek kolejowy (prócz taboru) winien być natychmiast zwrócony w naturze lub zastąpiony przez przedmioty analogiczne. W razie niemożności zwrotu, wyznaczony ma być ekwiwalent w gotówce.

Komisja finansowo-ekonomiczna rozpoczęła piątego stycznia badanie raportu komisji kolejowej. Podjęto próbę uzgodnienia poglądów przedstawicieli polskich i rosyjskich. W celu przyspieszenia pracy, przekazano uzgodnienie i przedrębowanie tekstów polskiego i rosyjskiego zmniejszonemu kompletowi. Komplet ten składa się z ekspertów kolejowych pod kierunkiem przewodniczących komisji finansowej.

POSIEDZENIE KOMISJI ROZRACHUNKOWEJ.

Ryga, 6 stycznia.

(Orient). Odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji dla rozdziału ogólnopolskich funduszy t. zw. specjalnych. W skład podkomisji wchodzi: ze strony polskiej Kasperski i Krulickowski, ze strony rosyjskiej: Bogolepowa i Rozenblat. Rozważano sprawę specjalnie powierzoną tej podkomisji przez Komisję Finansowo-ekonomiczną, a mianowicie stwierdzenie, czy podział specjalnych funduszy wyczerpuje całość rozrachunków między państwowych z tytułów emerytur, posuwały polskie, że prócz funduszy specjalnych stroina rosyjska uznaje słuszność pretensji polskich do funduszy powstałych ze składek emerytalnych a przelewanych wprost do ogólnego skarbu państwa, zostały przyjęte. Wspólny protokół postanowiono przedstawić komisji finansowo-ekonomicznej, jako ekspert w zebraniu tym strony polskiej brał udział Konstanty Zaremba.

Sprawa Wilenszczyzny.

DELEGAT LITWY ŚRODKOWEJ W WARSZAWIE.

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Wobec pogłosek, delegatem tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej przy rządzie warszawskim mianowany będzie Miedard Downarowicz.

GWAŁCENIE ROZEJMU PRZEZ WOJSKA LITWESKIE.

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Komunikat szefa sztabu sił zbrojnych Litwy Środkowej pułkownika Bobickiego donosi o dalszych wypadkach łamania warunków rozejmu przez Litwinów. Wypadki te gotowane są w pasie neutralnym, gdzie daje się zauważyć intensywny ruch regularnych i partyzanckich oddziałów nieprzyjacielskich. Trzeciego stycznia Litwini ostrzelali placówkę w Rubizskich. We wsiach: Klepacz, Lejpuń, Czarno-Kowale kwaterują oddziały litewskie po 50 ludzi w każdym. Trzeciego stycznia patrol łącznikowy dywizjonu huzarów na drodze między wsiami Ozierańce a Musty, znajdu-

jącami się na terytorjum naszych dyzlokacji wojsk Litwy Środkowej wpadł w lesie w zasadzkę litewską. Litwini wzięli do niewoli jednego huzara i zabrali sześć koni, poczem wycofali się w kierunku na Klepaczew. Na skutek pisemnej interwencji dowódcy szwadronu huzarów Litwini odesłali huzara i pięć koni z meldunkiem, że szósty koń został zabity.

PRZEŚLADOWANIE POLAKÓW W KOWNIE.

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Sąd wojenny w Kownie ogłosił wyrok w sprawie 43 Polaków, oskarżonych o naruszenie do organizacji P. O. W. Skazano na dożywotnie więzienie: Rajmunda Kowalca, Jana Niekrasza, Józefa Narkiewicza, Władysława Kudzewicza, Kazimierza Sipowicza, Jana Majewskiego.

Na 15 lat ciężkich robót: Jana Korca; na 10 lat ciężkich robót — Stefana Gieyszora; na 6 lat ciężkich robót — Stefana Zyberk-Platera, Włodzisław Lankiewicza, Hogorskiego, Henryka Kwinta, Eugeniego-Giazowskiego, Gustawa Martusewicza, Aleksandra Zaborskiego, Boles-

ława Sawickiego, Mirona Gabrijelowicza, Anny Koreywo-Babianką, Czesława Szenberga.

Na 4 lata ciężkich robót: Józefa Wenduka, Jarosława Kulczyńskiego, Aleksandra Maciańskiego, Konstantego Lechela, Gustawa Lechela, Jana Bartoszewicza, Jana Konstantynowicza, Feliksa Jacuńskiego, Józefa Juchnicwicza, Wiktora Juchnicwicza, Kozakiewicza, Eugenję Piotrowiczównę, Aleksandra Sikorskiego, Józefa Jasiewiczza, Stanisława Tombakiewicza, Adama Zolme, Wincentego Zylńskiego, Wiktora Rymkiewicza, Nikodema Dajnowskiego, Feliksa Jurewicza.

Na 2 i pół ciężkich robót: Marię Chwejdukównę, Antoniego Stefanowicza, Marię Steczkównę, Jadwigę Steczkównę, Leona Kurhana, Bronisława Tombakiewicza, Władysława Kozłowskiego, Jana Biluka, Kazimierza Biluka, Jana Pupałajkę.

Opierając się na art. 913 księgi XXIV kod. karnego i konstytucji litewskiej, sąd zwraca się do prezydenta republiki litewskiej z prośbą o skasowanie kary następującym obwinionym: Zyberk-Platerowi, Koreywo-Babiankiej, Chwedukowi, Kulczyńskiemu, Konstantemu i Gustawowi Lechalom, Bartoszewiczowi, Konstantynowiczowi, Jacuńskiemu, Józefowi i Wiktorowi Juchnicwiczo, Piotrowiczowi, Sikorskiemu, Kazakiewiczowi, Jasiewiczowi, Stanisławowi i Bronisławowi Tombakiewiczom, Zelnie, Zylńskiemu, Ryankiewiczowi, Dajnowskiemu, Jurewiczo, Chwejdukównie, Stefanowiczowi, Marii i Jadwidze Steczkównom, Kurhanowi, Kozłowskiemu, Janowi i Kazimierzowi Bilukom, Pupałajkowi.

Sąd uniewinnił: Jerzego Przyalgowskiego, Juliana Rejkę, Bronisława Lankiewicza.

Wyrok podpisali sędziowie: Sznukszta, Rogoziński, Szalpika, Szadujko i Jurksza.

SEJM WILEŃSKI A ŻYDZI.

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Znaczna część działaczy bezpartyjnej demokracji żydowskiej wbrew deklaracji gmin żydowskich postanowiła wziąć udział w wyborach do sejmku wileńskiego. Na czele tej grupy stoją: Doktor Szabad i Spiro. Demokraci żydowscy uzyskali koncesję na wydawanie dziennika, w którym propagować będą myśl o konieczności uczestnictwa ludności żydowskiej w akcji wyborczej i pracach sejmku wileńskiego.

WOJEWÓDZTWO NOWOGRODZKIE?

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Biuro delegata Rzeczypospolitej polskiej przy tymczasowej komisji rządzącej, Raczkiewicza, stwierdza, że wiadomość o utworzeniu województwa wileńskiego z tymczasową siedzibą w Nowogrodku i oczekiwanym mianowaniem na stanowisko wojewody p. Raczkiewicza — jest niezgodna z rzeczywistością. Ewentualne utworzenie województwa nowogrodzkiego nie ma nic wspólnego ze sprawami Litwy Środkowej.

ASKENAZY W WILNIE.

Wilno, 6 stycznia.

(E. E.). Oczekiwany tu jest przyjazd drugiego delegata polskiego na posiedzenie Ligi Narodów prof. Askenazego, ma on na celu zaznajomienie się ze sprawą sporu polsko-litewskiego.

Robotnicy popierajcie
swoje pismo codzienne!

Senator Mak Cormick o sytuacji Niemiec.

Londyn, 6 stycznia.

(E. E.). Korespondent „New York Tribune” podaje kilka szczegółów z podróży senatora Mak Cormicka do Niemiec. Według powyższego dziennika Mak Cormick oświadczył, jakoby największym powodem niepokojów dla Niemiec była granica wschodnia. W dobie nie będą w stanie przedsięwziąć nowej wojny. W Niemczech nie zaznacza się żaden; poważniejszy ruch w celu odebrania Alzacji i Lotaryngji.

Natomiast pozostanie G. Śląska przy Niemcach byłoby dla nich bardzo ważne. Posiadanie G. Śląska umożliwiłoby Niemcom korzystanie z surowców, które są tak niezbędne dla ich przemysłu.

Pogrzeb komunisty Hoffmana — 7 osób zabitych.

Fletsburg, 6 stycznia.

(E. E.). Na pogrzebie zabitego przez policję komunisty Hoffmana wypowiedziano szereg mów podburzających. Po skończeniu obrządków pogrzebowych dwie grupy komunistów, w liczbie 400 ludzi skierowały się ku koszarom wojskowym. Policja strzelała naprzód ślepymi nabojami ale około godz. 11-ej wieczorem, gdy tłum natarł na koszary policjanci odparli napastników ogniem karabinowym. 7 osób zostało zabitych, 22 ranionych. Jeden z policjantów został ranny. Zaareztowano 40 osób, pomiędzy niemi jednego z przywódców partii komunistycznej. W ciągu nocy spokój został przywrócony.

Konferencja Brukselska.

Berlin, 6 stycznia.

(E. E.). Według wiadomości „Nieuwe Rotterdamse Courant” prace konferencji brukselskiej będą wznowione 15 stycznia. Niemcy mają odpowiedź na następujących 10 pytań:

1) Co uczynili przy układaniu budżetu na r. bieżący, aby zachować równowagę budżetową.

2) Na jaki wzrost dochodów z podatków mogą liczyć Niemcy w ciągu najbliższych 2—3 lat.

3) Jaka jest cena faktyczna węgla dla celów prywatnych i przemysłowych.

4) Jakie straty poniosły Niemcy przez sekwestr majątków rządowych.

5) Jaki jest bilans handlowy niemiecki.

6) Ile wynosi w rzeczywistości suma wydatków poniesionych przez Niemcy na koszty okupacji.

7) Ile wynoszą wydatki na zarząd administracyjny całej Rzeszy. Jaka jest liczba urzędników i funkcjonariuszy państwowych. Czy i w jakim stosunku liczba ta powiększyła się w ostatnich czasach.

8) Jak wysoko cenią Niemcy swoje straty i co robią, aby obniżyć cenę towarów importowanych.

9) Jakiej polityki trzyma się rząd niemiecki w kwestji inflacji monetarnej.

10) Punkt dotyczy awansu przyznanego Niemcom przez sprzymierzonych, po porozumieniu w Spa. Awans ten jest już uchwalony.

